

MOJ BERNI

Glasilo Skupine MOJ BERNI

Dragi bralci, člani skupine Moj berni,

po dolgem 'koronskem' premoru smo se končno vrnili v normalo. S prihodom pomladi so se sprostile še zadnje omejitve in spet smo se lahko brezskrbno prepustili prijetnemu druženju na težko pričakovanem spomladanskem bernskem pikniku. Resda nas ni bilo veliko, a smo vseeno preživeli čudovit dan ... Kako smo se imeli, tokrat v Beli Krajini, si preberite v nadaljevanju. Še pred 'uradnim' dogodkom te sezone so se nekateri naši člani odpravili na slovensko Obalo. Preberete si lahko tudi reportažo s teh počitnic.

V tokratni številki vam spet ponujamo številne zanimive prispevke. Večina jih je nastala iz lastnih izkušenj naših članov, nekaj smo si jih sposodili na spletu, verjamemo pa, da boste v branju uživali in našli marsikaj koristnega za uspešno sobivanje s svojim štirinožcem.

Pred vrati je poletje in kot vedno vam polagamo na srce, da svoje kužke čim bolj zaščitite pred klopi, po možnosti z naravnimi, neškodljivimi sredstvi, in jim priskrbite prijetno hladen prostor, kamor se bodo lahko umaknili pred visokimi temperaturami. Vremenoslovci namreč opozarjajo, da bi lahko bilo letošnje poletje v večjem delu Evrope bolj vroče od običajnega.

Želimo vam prijetno branje!

Nina Barlič

Misija »Belvedere 2022« je uspela

Po treh letih prisilnega mirovanja smo se v vodstvu skupine MOJ BERNI ojunačili in spet organizirali tridnevno predmajske srečanje, tokrat na slovenski obali. Razpoloženje je bilo vrhunsko, izleti navdušujoči, strokovno predavanje pa – kot vedno – polno novih znanj in zelo poučno. V najboljši družbi drugače skoraj ne more biti!

Obala nas je pričakala v prijetnem spomladanskem soncu. Najprej smo se ustavili v Ankaranu, kjer smo si ogledali pokopališče školjk in slane travnike. Pokopališče školjk, oziroma bolj pravilno školjkine sipine, se nahaja v zalivu Sv. Katarine med Ankaranom in Luko Koper. Ravno slednja je po letu 1990 s poglobljanjem morskega dna ob drugem luškem pomolu povzročila nastanek danes znamenitih sipin. Mulj so prečrpavali na bližnjo lokacijo ob izlivu reke Rižane v morje, s katere je kasneje dež spral blato, ostale pa so sipine lupin številnih vrst školjk. Tako je nehote nastal kratek, tudi v širšem prostoru edinstven pas obale, saj so školjkine sipine v Evropi zelo redke.

Na Ankaranskem polotoku je edini sredozemski slani travnik v Sloveniji in eden redkih na vzhodni jadranski obali. Nahaja se med Sv. Katarino in Sv. Nikolajem. To je edinstven primer morskega obrežja, ki ni strmo, kamnito ali peščeno, temveč muljasto, vlažno in plitvo. Naše kosmatince takšna tla niso zanimala in so bili bolj veseli sence in počitka.

Po pikniku smo se odpravili v vilo hotelskega kompleksa Belvedere nad Izolo. Kužki so bili dobrodošli, prostora za sprehajanje je bilo na pretek, razgled je bil pa sploh enkrat. Sledil je sprehod od hotela Belvedere do Izole, kjer nas je pričakal čudovit sončni zahod.

Drugi dan smo se podali na sprehod po slovenskem morskem biseru Piranu. Uživali smo v razgledih in obiskali muzej školjk. Čarobni svet školjk v Piranu je izjemen in edinstven muzej s trenutno okoli 3.000 primerki školjk in polžev vseh morij in kontinentov sveta. Posebno mesto in pomen imajo primerki našega, slovenskega morja. Vendar v muzeju niso zastopani le »morski« predstavniki, ampak tudi primerki iz rek, jezer, jam. Družbo jim delajo tudi fosili in bitja, s katerimi si školjke in polži delijo morsko dno, kot so raki, zvezde, ježi. Ogledali smo si lupino največjega polža na svetu, hišice polžev, ki so jih zaradi redkosti smeli nositi samo poglavarji oddaljenih otočij, svetleče lupine, s katerimi so v preteklosti lahko kupili sužnja, bisere in še marsikaj.

Po tem, ko smo se v muzeju spet veliko novega naučili, je na Tartinijevem trgu sledilo prijetno martinčkanje ob kavici in sladoledu. Popoldne smo imeli piknik v oljčniku hotela. Bilo je naravnost idilično. Naši kužki so lahko prosto tekali naokrog in nato poiskali svoj prostor v senci.

Zvečer smo se zbrali na zanimivem strokovnem predavanju mag. Petra Levstka, dr. vet. med., in izvedeli vse o terapiji z ozonom in koloidnim srebrom.

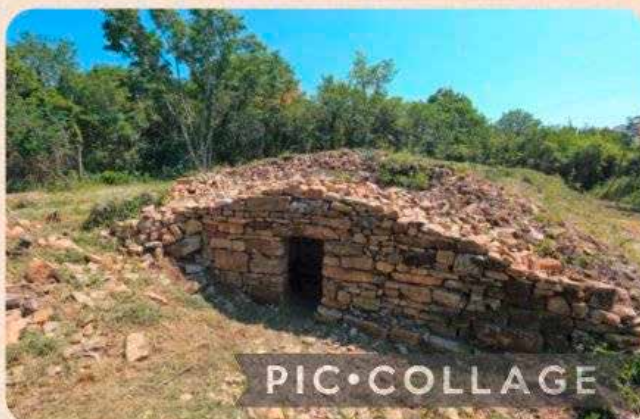

Zadnji dan smo stopili le korak od Obale v notranjost in navdušila nas je idilična podoba obalnega zaledja slovenske Istre. Nad vasico Korte pri Izoli smo se z berniji sprehodili do Kaštelirja, ki s svojimi 1230 m² predstavlja eno večjih prazgodovinskih naselbin v slovenskem delu Istre.

V simpatični vasi Padna nas je pričakal praznik oljčnega olja in bledeža (blitve). Blitva ima svoj praznik, saj so z denarjem od prodane zimske ter letne blitve leta 1885 zgradili zvonik ob vaški cerkvi sv. Blaža. Navdušeni smo bili nad domačo ponudbo oljčnega olja in jedi iz bledeža.

Naše morsko druženje je bilo po dolgem premoru res nadvse dobrodošlo.

Mateja Pečar

Spomladanski piknik v Beli krajini

Po daljšem premoru smo se končno razveselili uradnega bernskega druženja, ki smo ga že vsi močno pogrešali. Naša tokratna destinacija je bila Bela krajina, natančneje Divji potok v bližini Črmošnjic. Potok, ki večino svojega toka teče skozi gozd, je na prevladujoči dolomitni kamninski podlagi ustvaril razgibano in slikovito strugo, polno slapičev, tolmunov in brzic. S svojo okolico predstavlja pomemben življenjski prostor številnim rastlinskim in živalskim vrstam.

Za udeležence, tako tiste na dveh kot tiste na štirih nogah, je bila pot ob strugi potoka v vročem dnevu več kot odlična osvežitev. Senca, hlad, ki je prihajal od potoka, in vlažna tla so ustvarili pravo temperaturno idilo ... Ob potoku poteka tudi slikovita, približno 3 km dolga krožna učna pot, na kateri smo lahko občudovali številne čudeže narave.

Po sprehodu smo se odpeljali na dobrih 1.000 m visoko Mirno goro s prelepim razgledom na semiško dolino. V planinskem domu so nas prijazno sprejeli in pogostili z enolončnico in veliko porcijo palačink. Naši berniji so bili spet glavna atrakcija tako za oskrbnike koč kot za obiskovalce in niti eden ni šel mimo, ne da bi se ustavil, poklepetal, počohal ali celo fotografiral.

Imeli smo se lepo in čisto vsi smo se strinjali, da so takšna druženja več kot dobrodošla in jih želimo nadaljevati. Upajmo, da ne poseže vmes spet kakšna višja sila in da se jeseni ponovno srečamo.

Nina Barlič

V psarni Bernie's Heart imamo mladičke

Letos se je poletje (pre)zgodaj začelo. Bila je nedelja, 15. maja, in naša Camy in Tantor sta že zaradi vročine iskala senco, za Camy pa je bila situacija še malce bolj naporna. To je bil namreč dan, ko naj bi Camy dobila naraščaj. Pa je cel dan s svojim obilnim nosečniškim trebuščkom le sopihala od enega kotička do drugega, iščoč čim hladnejše mesto, da bi si lahko vsaj malo odpočila. Tantor in Aurora ter cela družina, na čelu z vnučkoma Maksom in Aljažem, smo jo le s pogledi tiho spremljali, se ji umikali in ji odstopali prostor, da bi ji bilo čimbolj udobno. Pozorno smo opazovali in se posvetovali z bolj izkušenimi, kdaj se bo dihanje stopnjevalo ter naznanilo popadke in prihod naših mladičkov. Pa je Camy še kar le hodila, dihala, sopihala, iskala prostor in neutrudno kopala in kopala ... Zato je na večer padla odločitev, da se bo z njo treba zapeljati do Vipave, kjer je bila za carski rez pripravljena ekipa dr. Lavrenčiča.

Malce po 21. uri smo jih spoznali, naših pravih sedem mladičkov legla B. Štiri punčke in trije fantki. Vnučka Maks in Aljaž sta še pred odhodom domov, na Dolenjsko, izbrala barve ovratnic za mladičke in že komaj čakala petek, da jih bosta videla, gledala in pestovala.

Za nas pa so se pričeli tihi nežni dnevi z novorojenčki, napolnjeni s prekrasnimi zvoki iskanja in hlaskanja za maminim mlekom, cmokanjem, s tačkami in glavicami vsepovsod, s prerivanjem in iskanjem najbližjih poti do maminih polnih seskov, z utrujeno mamico, ki ob svojih sitih mladičkih, še vedno prisesanih, pomirjena trdno zaspi in zasmrči. Tako lepi zvoki! Pravzaprav smo prve tedne skrbeli bolj za mamico Camy (povečanje števila obrokov, kvalitetna in raznolika hrana, tudi domača goveja juhica, kuhana zelenjava, kisla smetana, kakšen jajček oziroma rumenjaki, puding ..., njeno čistočo in počitek, pa skrb za rano in seske ...), mamica pa je pridno skrbela za svoje malčke. Mleka je imela v izobilju, tako da dohranjevanje na stekleničko ni bilo potrebno. Tudi čiščenje kakcev je skorajda odpadlo, ker pridne mamice mladičke nahranijo, umijejo, jih ližejo po trebuščkih in s tem skrbijo za prebavo mladičkov ter vse sproti »pospravijo« (pojedo). Smo pa seveda spremenili in prilagodili ritem dela, spanja, življenja. Pero je spal na kavču zraven kopalnice v dnevni sobi, v službi se je za štiri tedne dogovoril za porodniško (sicer brez nadomestila☺) in bil s pasjo družinico dan in noč. Tantor je spal z mano v nočnih prostorih, čez dan se je pridružil varovanju in skrbi za bratce in sestrice. Tantor je sicer zelo nežen z mladički, vendar je že zaradi imena oziroma z njim povezanih njegovih lastnosti (Tantor je ime simpatičnemu slonu v risanki o Tarzanu) potrebna določena mera previdnosti, da se ne bi kateremu izmed mladičkov kaj pripetilo. Tantor je namreč velik fant, poleg tega je pubertetniško razigran, pa še slonovsko neroden, za povrh ga občasno preplavijo še hormoni in kar bezlja okoli, tako da smo pogovor »previdnost je mati modrosti« vzeli zelo zares. V kopalnico Tantor ni smel vstopiti, verjetno pa ima zaradi steganja za mladički v kopalnici sedaj malo daljši vrat!

V prvih dneh in tednih je bil urnik trojke Pero-Camy-Tantor videti torej takole: hranjenje, umivanje, čiščenje (menjava pleničnih podlog, rjuh, čiščenje kopalnice, tal ...), pranje, obešanje in spravljanje opranega perila, med spanjem mladičkov sprehod z varuhoma (Camy ni želela predaleč od doma; če smo šli malce dlje, je silila domov, nazaj k svojim drobižkom), kuhanje, občasno tehtanje mladičkov, zapisovanje pomembnih podatkov (med drugim telesne temperature mamice Camy), spanje (ki ga je občutno premalo), in nato ... ponovimo, večkrat na dan, vsak dan.

Vmes so se na posamezne dni dogajali mejniki. Dva dni po rojstvu je veterinar mladičkom odrezal peti prstek, ki nima pravzaprav nobene funkcije, zna pa biti zelo v napoto in je lahko vzrok kasnejših ran, okužb, zapletov. Četrty dan smo jim postrigli nohtke, ki bi sicer lahko mamico poškodovali po pobriti koži in zašiti rani, kajti male tačke s krepeljci neprestano meljejo, prisesani pri mami si s pritiskanjem na seske tudi »dozirajo« prtok mleka.

22. maja, sedem dni po rojstvu, sta prišla Maks in Aljaž, za katera sta starša povedala, da kar nista mogla pričakati petka, da gredo »v Sežano pogledat mladičke«. Za mladičke sta dejala, da so kot mali prašički ☺☺

Osmi dan po rojstvu so bili vsi mladički težki že več kot en kilogram. 28. maja, 13. dan, so eden za drugim odprli očke, 2. junija so bili razgliščeni. 1. junija so se že začela prva medbratska (pa tudi medsestrska) pretepanja, 4. junija sta največja raziskovalca že splezala čez planko kopalnice. Znak za selitev, otroci so zrasli! Hočejo gibanje, svobodo (ups! so (še) apolitični☺).

11. junija smo jim razširili življenjsko okolje, preselili smo jih na zelenico. Bili so navdušeni. Kobacali in prevračali so se, se vmes podjili pri mamici, pa veselo raziskovali naprej, dokler ni zmanjkalo baterij in so zaspali razmetani po travi, kjerkoli že jih je zaspanček ulovil. Zvečer so prvokrat spali v hišici mladičkov, pa jim kar ni bilo prav; še posebej ne zaradi tega, ker je zunaj spala mamica, ki ji je bilo v hišici prevroče.

Sedaj smo že sredi junija in mladički povprečno tehtajo štiri kilograme. Postali so pravi razbojniki, grizejo tepih, natikače, igračke, nagajajo Tantorju in eden drugemu. Nekateri imajo izbrane okuse (so razvajeni in jedo le brikete z »dodatkom«), pri mamici pa se še vedno radi posladkajo, kar stojte ali celo med hojo. Zaradi še vedno velike količine mleka smo morali obroke mamici krepko zmanjšati in omejiti pogostost dojenja, saj je zamašitev mlečnih vodov (mastitis) zelo boleča in neprijetna zadeva.

Kot imajo dehteče vrtnice poleg lepote tudi trne, se v zgodbah vzreditelj, polnih ljubezni in nežnosti, prej ali slej tudi pojavijo trni. Po treh tednih skupnega življenja smo se namreč morali posloviti od prelepe samičke. Bolečina je bila toliko večja, ker ob rojstvu in njenem dotedanjem razvoju ni nič kazalo na to, da bi bilo kaj narobe. Pa je bilo, in spoznanje, ko so nam strokovnjaki predložili dejstvo, da zanjo ni pomoči in jo bomo izgubili, nas je presunilo in zarežalo globoko v naša srca. Bella Mia bo vedno pri nas in z nami, gleda nas in nam maha z domačega travnika.

NAJ ZMAGA ŽIVLJENJE!

Damjana Škapin

Naš Brooky se je poslovil

Dnevi bežijo ... Globoko smo že zakorakali v tople, sončne pomladne dni. Gozdovi so se odeli v nežne zelene odtenke, ptičje petje se že od zgodnjih jutranjih ur razlega daleč naokrog. Vse kliče po radosti, veselju in sproščenosti. A občutki so povsem drugačni, odkar vseh teh lepot ne morem deliti z našim Brooklynom.

Odšel je hitro in tiho. Odpoved ledvic ... Kljub hitremu ukrepanju je bolezen nezadržno napredovala. Slovo je bilo boleče. In še vedno je hudo. Najtežje mi je oditi v gozd na sprehod. Sama. Po nešteto poteh sva se sprehajala, igrala, poslušala šumenje vetra v krošnjah košatih bukev. Povsod ga vidim, slišim, občutim. In to boli. Takrat si priključim v spomin tiste lepe, razigrane trenutke, ko nam je izpopolnjeval naš vsakdan, ko je bila hiša polna smeha in pasjega veselja! Pa vsa druženja in srečanja z bernskimi prijatelji, izleti in počitnikovanja, nešteti nepozabni trenutki privrejo na dan!

In takrat si rečem: »Saj nam je bilo lepo!« Ja, lepo nam je bilo z našim Brookyjem!

Milica Mihelčič

Tegobe bernske seniorke

Tisti, ki nas poznate, veste, da smo tudi mi zelo bernski. Doma imamo kar dva, saj zvesto sledimo načelu: »kaj je lepšega, kot imeti bernca? Imeti 2 bernca!« Lorry, zdaj že 12-letna bernska dama, in njen sin Beatle sta naša najboljša prijatelja in enakopravna člana našega človeško-pasjega krdela Kavčič :-)

Ker življenje z bernskim seniorjem poleg vseh radosti prinese tudi kakšno neprijetnost, bom z vami delila dogodek oziroma obdobje, ki smo ga doživljali z našo drago Lorry dva meseca pred njenim 12. rojstnim dnom. Naj za začetek povem, da je bila Lorry od nekdaj precej živahna bernka, ki je vedno preveč rada dobro jedla in se ji je to poznalo tudi na postavi. Čeprav bi ji dieta koristila, je na stara leta s tem prav gotovo ne želimo obremenjevati. Konec koncev se zelo očitno počuti odlično in je (bila) v dobri formi. Do tistega decembrskega dne ...

Bil je povsem običajen nedeljski večer, Lorry je kot vedno ležala v kuhinji ... ko je kar naenkrat vstala, zapustila prostor in se začela dušiti ... kot bi se ji nekaj zataknilo v požiralniku. Seveda smo vsi takoj stekli za njo, začela sem jo udarjati med lopaticama v upanju, da ji bo tako lažje ... Lorry je nato zatulila, oči obrnila naokrog, jezik stegnila do konca iz gobčka, celo njeno telo pa se je zvilo v krču, kot bi bilo iz žvečilnega gumija, kot kača. Bilo je grozno, bila sem prepričana, da je to njen konec.

Ko je krč popustil (jaz sem jo medtem ves čas držala kot majhnega otroka), je samo gledala v prazno in čez nekaj časa je zaspala. Nato smo jo ves čas nadzirali, ali je v redu, in ker je bilo od takrat naprej videti vse v redu, je nismo peljali k dežurnemu veterinarju. V naslednjih dneh pa smo začeli opazovati, da je Lorry pretirano mirna in samo spi in da v resnici več ne sliši ... vse to od tistega nedeljskega dogodka. Bila je popolnoma gluha, ni se več odzivala na naše klice, samo še hrana jo je predramila iz njenega konstantnega spanja in vedno slabše je bilo z njo. Bila je popolnoma apatična. Sploh več ni hotela spati v hiši, ampak je hodila spat na travnik pred hišo, kljub dežju in mrazu se ni hotela premakniti, kar ležala je tam in to celo noč. Seveda je sledil takojšen obisk veterinarja, ki pa ni ugotovil nobenih posebnosti, razen tega, da je gluha. Popolnoma gluha. Za vsak slučaj je dobila tablete proti bolečinam, če bi jo mogoče kaj bolelo, ker ni nihče vedel, kaj bi lahko bilo na stvari. Zares je bilo čudno, ker se ni odzivala niti na nas, kar samo spala je.

Ker se tudi čez nekaj dni stanje še vedno ni izboljšalo, sem jo (sedaj že zares močno v skrbeh) zopet peljala k veterinarju. Po dolgem pogovoru in ponovnem pregledu sva se z veterinarjem odločila, da ji poleg protibolečinskih tablet dodamo še tablete, ki pospešujejo prekrvavljenost možganov. Te naj bi se večinoma uporabljale kot podpora psom, ki so 'v letih' ali imajo težave, podobne demenci. Ponovno smo ji začeli dajati še CBD smolo in prav počasi se je njeno stanje začelo izboljševati. Ker jo že nekaj let redno vozim k naši alternativni veterinarji na akupunkturo in manualno terapijo, sva jo seveda tudi tokrat obiskali. Terapije so imele zelo pozitiven vpliv na njeno počutje. Oba veterinarja sta nedeljski dogodek povezala z njenim nenadnim slabim počutjem in gluhoto in oba sta bila mnenja, da je verjetno naša Lorry doživela možgansko kap, obenem pa mogoče tudi epileptični napad. Tega se z gotovostjo sicer ne da preveriti, a smo se odločili, da ne opravimo dodatnih preiskav, da je po nepotrebnem ne izpostavljamo stresu.

Po nekaj dneh smo z veseljem opazili, da občasno spet sliši. Z vsem navedenim (tablete, CBD, akupunktura in manualna terapija) nadaljujemo še danes in lahko rečem, da smo po določenem času spet dobili našo staro Lorry nazaj. Spet je živahna, spet navdušeno priteče, ko jo pokličemo ali pa kar tako, spet skrbno umiva svojega sinčka Beatla, z veseljem spi v hiši in spet sliši. Mogoče ne ravno 100-odstotno, vendar to glede na njena leta verjetno ni nič neobičajnega.

Tanja Kavčič

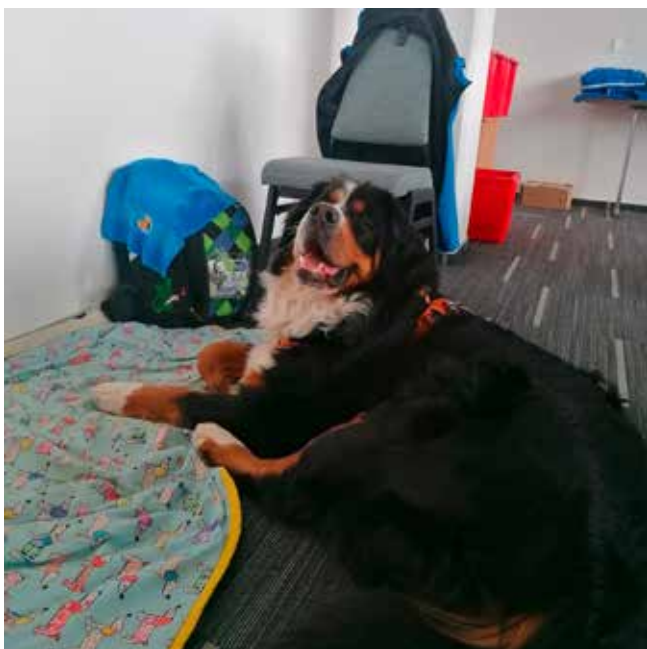

Tačke pomagačke so bogatejše za nov terapevtski par

V začetku letošnjega leta sva se z Jenny opogumili in se prijavili na testiranje v Društvu Tačke pomagačke. Gre za preverjanje primernosti psov in njihovih vodnikov za opravljanje prostovoljskega dela – terapije s pomočjo psov. Testiranje v društvu organizirajo enkrat letno in nanj se vsako leto prijavi približno 20 vodnikov s psi najrazličnejših pasem. Uspešno opravljen preizkus psa in nato še pozitivno ocenjen razgovor vodnika s komisijo sta pogoj, da par lahko prične z izobraževanjem kot pripravnik.

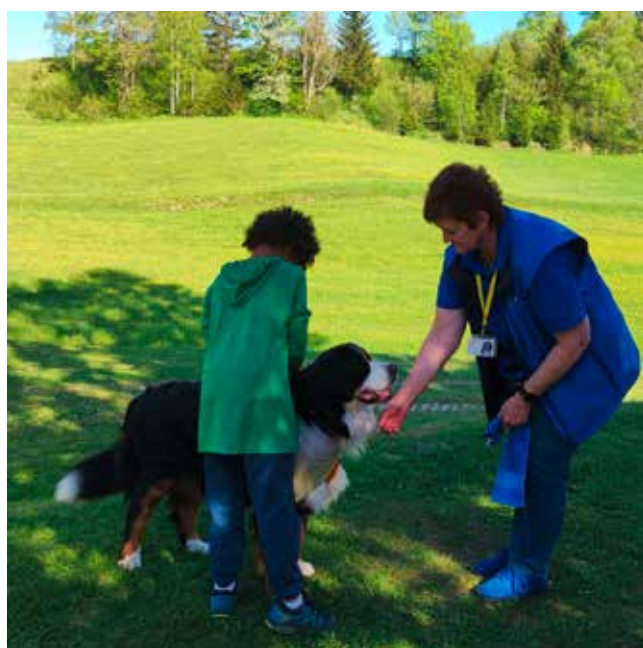
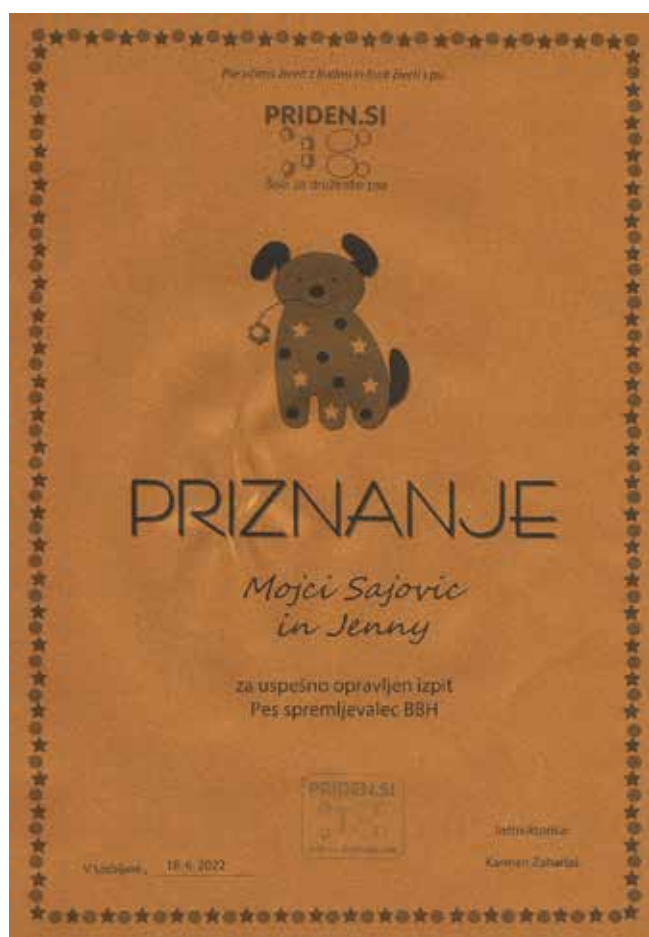
Z Jenny sva preizkus opravili z »levo roko« in v marcu že prisostvovali tridnevnemu izobraževanju.

Veterinarski pregled sva uspešno prestali v veterinarski ambulanti dr. Emirja Mujagića, ki je bil z Jenny (pa tudi s Fellowom) povsem zadovoljen.

Tako sva z Jenny dobili »zeleno luč« in se prijavili moji dosedanj mentorici Jani Miklič, ki je kot poprej Fellowa in Fani sedaj tudi naju z Jenny prijazno vodila mimo pasti in čeri pripravniške dobe. Pravilnik o pripravništvu določa, da člani Društva, ki so že izšolali terapevtskega psa, z drugim (ali tretjim...) opravijo le 15 pripravniških ur namesto 25. Tako sva zavihali rokave in na prvi pomladni dan skupaj s somentorico že hiteli v Notranje Gorice na Podružnično osnovno šolo Brezovica. Če bi trdila, da nisem imela začetniške treme, bi se na debelo zlagala! Jenny je – tako kot že nekajkrat prej – presenetila tudi mene ter kljub svoji živahnosti in hkratni zadržanosti prvo uro opravila z odliko. Vsega je bilo ravno prav: prisrčne radovednosti, potrpežljivosti, sledenja navodilom, iskanja pozornosti, prizadevnega »pokaži, kaj znaš!« ...

In tako je sledilo še 14 obiskov v različnih ustanovah, ampak naša najljubša je Mladinsko klimatsko zdravišče na Rakitni, zato sva si jo izbrali za lokacijo najinega izpita. V četrtek, 12. maja, sva se povzpeli na ta prekrasni delček naše države in se potrudili navdušiti skupinico otrok z najinim na novo pridobljenim znanjem. Komisija naju je skupaj z otroki nagradila z navdušeno pohvalo, dosegli sva namreč vseh 51 možnih točk.

Tik pred izidom tega glasila sva z Jenny opravili tudi predpisani izpit za psa spremljevalca po programu BBH, za kar sva se trudili od lanske jeseni. Kljub visokim temperaturam sva pod žgočim opoldanskim soncem na vežbališču pasje šole priden.si uspešno zmogli tudi ta preizkus.

Kaj napisati za konec, ki je pravzaprav šele začetek? Berniji so dokazano odlični terapevtski psi in zelo sem vesela, da je Jenny postala ena od njih. Zaupava si in radi se imava, paziva druga na drugo in od srca se veselim najinih bodočih prostovoljskih terapevtskih ur.

Če vas mika delo pri Tačkah pomagačkah z vašim bernijem, pa kar pogumno pokličite, pišite, pridite ...! Veseli vas bomo!

Mojca in Jenny, Tački pomagački

VREDNOSTI BELJAKOVIN V PASJI HRANI

Dandanašnji so psi vsejedi, saj jih njihovi skrbniki hranimo z različnimi vrstami hrane. A v svoji osnovi so to mesojede živali in če bi živeli v naravi, bi bila njihova naravna prehrana plen, ta pa poleg mesa vsebuje tudi mišice, notranje organe in žleze, kožo in vezivno tkivo ter kosti. In ogromno beljakovin. S tem v mislih so proizvajalci pasje hrane oblikovali široko paleto izdelkov, s katerimi skušajo zadovoljiti vse pasje prehranske potrebe.

Beljakovine živalskega izvora veljajo za 'popolne' beljakovine, saj vsebujejo vse aminokisline, ki so potrebne za preživetje. Beljakovine pa najdemo tudi v rastlinah. Pridobivanje slednjih je za proizvajalce cenejše, zato številne vrste pasje hrane vsebujejo tudi rastline.

Živalski viri beljakovin v hrani za pse

Glavni viri beljakovin za naše ljubljence so govedina, ovčjetina, konjsko in zajčje meso, perutnina in ribe. Toda izdelki na trgovski polici so le malo podobni celemu zajcu, piščancu, konju ali lososu.

Meso

Meso je najbolj dragocen del zaklane živali. Ta je običajno namenjen za prehrano ljudi – zrezke, pečenke, golaže in juhe. Kosti in meso, ki ostane na njih, pa se lahko uporabi za hrano za hišne ljubljence in druge namene.

'Meso', namenjeno za pasjo hrano, vsebuje mišice (skeletne mišice, jezik, prepono in požiralnik) s kožo, maščobo in vezivnim tkivom ali brez njih, ne sme pa vsebovati kosti. Pod ta izraz spadajo samo sesalci in je omejen na krave, ovce, koze in prašiče. Pred prihodom v obrat proizvajalca pasje hrane se meso ne obdeluje (razen zamrzovanja).

'Perutnina' je izraz, ki se uporablja za vse vrste perutnine, vzrejene za prehrano. Vsebuje meso, kožo, maščobo in kosti, ne sme pa vsebovati glav, nog, drobovja in perja.

'Ribe' lahko vključujejo točno določeno ribo (na primer losos) ali vrsto ribe, na primer 'bela riba'. Ribe običajno zmeljejo cele.

Stranski proizvodi

Stranski proizvod je tisti del živali, ki ni meso in ni namenjen človeški prehrani. Gre za približno 49 odstotkov žive teže goveda, 44 odstotkov žive teže prašiča, 37 odstotkov žive teže piščanca in 57 odstotkov žive teže večine vrst rib.

Stranski proizvodi so z leti pridobili precej slab sloves, vendar niso nujno slabi. Mesni stranski proizvodi so predvsem drobovina (srce, pljuča, vranica, jetra, ledvice, možgani), kri, kosti in drobovina. Zlasti jetra so odličen vir hranilnih snovi, mineralov in vitaminov.

Med perutninske stranske proizvode lahko spadajo tudi glave, noge in drobovina

Klavnični odpadki

Klavnični odpadki predstavljajo tiste ostanke živali, ki niso primerni za predelavo v mesne izdelke. Odpadke zmeljejo, skuhamo, odstranijo maščobo, preostanek pa posušijo. Končni rezultat je nekoliko masten, rjav prah z visoko vsebnostjo beljakovin.

Mesna moka je proizvod iz klavničnih odpadkov, po sestavi opredeljen kot 'tkiva sesalcev'. Ne sme vsebovati dodane krvi, dlake, kopit, rogov, obrezkov kože, vsebine želodca in želodčne sluznice ... nikjer pa ne piše, da je treba te snovi pred predelavo odstraniti. Zato mesna moka lahko vsebuje kosti, vendar je zgornja meja vsebnosti kalcija omejena.

Tudi perutninska moka je klavnični odpadek. Vsebuje kožo in mišice s kostmi ali brez njih, ne sme pa vsebovati perja, glav, nog in drobovine.

Moka iz perutninskih stranskih proizvodov pa poleg kože, mišic in kosti lahko vsebuje tudi glave, vratove, noge in drobovino. Vse razen perja.

Ali je mesna in kostna moka dobra za pse?

Ne, nikakor. Mesna ali kostna moka je na deklaraciji navedena kot ena sama sestavina, a gre za različne dele zaklane živali in najverjetneje vsebuje pentobarbital (raztopina za evtanazijo) ter druga zdravila in onesnaževala. Zato je to res zadnje, kar želite postreči svojemu ljubljencu. Če je na etiketi pasje hrane navedena mesna ali kostna moka, se ji na daleč izognite.

Kje se uporabljajo klavnični odpadki?

Klavnični odpadki se uporabljajo predvsem v briketih in nekaterih vrstah konzervirane hrane. Če se torej briketom izogibate, se zagotovo izognete tudi najslabšim sestavinam v pasji hrani.

Klavnični odpadki se zelo razlikujejo po vsebnosti in kakovosti in veliko je odvisno od poštenosti proizvajalcev, ki pa so seveda odvisni od poštenosti svojih dobaviteljev. Žal se niti eni niti drugi doslej niso izkazali za povsem zanesljive.

Rastlinski viri beljakovin v hrani za pse

Vse rastline vsebujejo tudi beljakovine, vendar so rastline, kot so soja, konoplja in kvinoja, popolne beljakovine za ljudi, ne pa tudi za pse.

Vsebnost beljakovin v rastlinah je zelo različna, od 36 odstotkov v soji in 5 odstotkov v grahu do 2 odstotkov v krompirju in 3 odstotkov v koruzi. Najvišjo vsebnost beljakovin med zelenjavo imajo stročnice.

Vsebnost beljakovin je v večini zelenjave torej nizka. A ker so rastlinske beljakovine mnogo cenejše od živalskih, so proizvajalci pasje hrane iznajdljivo ustvarili visokobeljakovinske izvlečke številnih vrst zelenjave, kot so grahove beljakovine, krompirjeve beljakovine, koncentrat riževih beljakovin in moka iz koruznega glutena, s katerimi povečujejo vsebnost beljakovin v svojih izdelkih.

Stročnice (grah in fižol) so priljubljene sestavine pasje hrane, ki jo oglašujejo kot 'hrana brez žit'. Stročnice vsebujejo precej beljakovin, veliko vlaknin in zelo malo maščob. Toda njihova glavna sestavina so ogljikovi hidrati (razen pri soji). Leča na primer vsebuje približno 63 odstotkov ogljikovih hidratov in le 25 odstotkov beljakovin.

Čeprav se uporaba rastlinskih beljakovin za izravnavo visokih okoljskih stroškov mesa na prvi pogled sliši dobro, pa vseeno ni najboljša rešitev. Predvsem rastline niso popoln vir beljakovin za vašega psa ... in vsebujejo veliko ogljikovih hidratov, tj. hranil, ki jih vaš pes ne potrebuje. Raje posežite po hrani, ki ima na deklaraciji navedenih več živalskih in manj rastlinskih beljakovin, saj boste tako svojemu psu tisto, kar resnično potrebuje.

Prevod in priredba: Nina Barlič

Vir: https://www.dogsnaturallymagazine.com/how-to-evaluate-dog-food-protein/?utm_source=aimtell&utm_medium=push&utm_campaign=campaign-evaluateproteins

Zavajajoče deklaracije na pasji hrani

V zadnjih letih se je povprečen pasji lastnik močno spremenil – vse bolj ga zanima, kaj vsebuje hrana za psa, katere sestavine so dobre in katere slabe in kakšno naj bi bilo optimalno razmerje med živalskimi beljakovinami in ogljikovimi hidrati. A verjetno nas večina z deklaracij vseeno še vedno ne zna razbrati koristnih informacij za dobrobit naših ljubljencev.

Deklaracije hrane za živali v EU morajo vsebovati naslednje obvezne informacije:

- opis izdelka (hrana za hišne živali),
- živalske vrste (komu je hrana namenjena; hrana za pse, hrana za mačke),
- navodilo za pravilno uporabo, ki mora vsebovati opozorilo, da morate ljubljenceku stalno zagotavljati svežo vodo (potrebno dnevno količino hrane glede na velikost, starost in življenjski slog),
- **navedba posamičnih sestavin v padajočem vrstnem redu (v %)**,
- dodatke s polnim nazivom (npr. vitamini, konzervansi, barvila, ojačevalci okusa),
- analitske sestavine (vsebnost vlage se navaja, kadar presega 10 % pri rudninski krmni mešanici, ki vsebuje organske snovi, in kadar presega 14 % pri drugi krmi, pepel se navaja, kadar presega 2,2 %, surove beljakovine, surove vlaknine, vsebnost maščob),
- energijska in proteinska vrednost,
- ime proizvajalca, številko serije itd.,
- neto težo,
- rok uporabnosti,
- informacije za kupce (e-naslov, telefonska številka, spletno mesto).

Kaj pomenijo posamezne trditve o hrani na embalaži

1. »Okus ali aroma piščanca« pomeni, da je v hrani 0 % piščančjega mesa, dodana je le aroma.
2. Trditev »z okusom piščanca« pomeni, da izbrana hrana za ljubljenceku vsebuje več kot 0 % in manj kot 4 % piščanca.
3. Opis hrane »s piščancem« pomeni, da vsebuje najmanj 4 % piščanca.
4. »Bogato s piščancem« pomeni, da hrana vsebuje najmanj 14 % piščanca.
5. »Chicken dinner ali piščančji obrok ali piščanec« pomeni najmanj 26 % piščanca. Če piše »goveji in piščančji obrok«, to pomeni najmanj 26 % govedine in najmanj 26 % piščanca.

6. Trditev »samo piščanec« pomeni samo piščanec, brez drugih sestavin, razen dovoljenih dodatkov in vode (ta je nujna zaradi obdelave).
7. Trditev na hrani »manj maščob« pomeni najmanj 15 % manj maščobe kot v običajnem izdelku.
8. Opis »meso in živalski derivati« pomeni vse mesnate in kostne dele živali iz klavnic.
9. Zapis na hrani »4 % korenja (svežega ali zamrznjenega)« pomeni 0,45 % sušenega korenja.

Zavajanje kupcev z razdruževanjem sestavin na deklaraciji pasje hrane

Dejstva, da vedno več lastnikov prebira deklaracije in jih želi razumeti, se zavedajo tudi veliki proizvajalci. Ti so hitro ugotovili, da »pošten« opis sestavin, ki jasno navaja vedno manj priljubljeno presežno količino ogljikovih hidratov v hrani za ljubljence, lastnike odvrča od nakupa. Zato so se domislili »razbijanja« sestavin na deklaraciji. V nadaljevanju navajamo primer poštenega in zavajajočega opisa sestave hrane. Za katero hrano bi se odločili vi?

1. Primer poštenega opisa sestave hrane za ljubljence:

žito 50 % (koruza 25 %, riž 8 %), meso in živalski stranski proizvodi 25 % (med drugimi piščančja mesna moka 15 %), ribe in ribji proizvodi 10 % (med drugimi lososova moka 5 %), zelenjava 3 %, jajca in jajčni proizvodi 2 %, olja in maščobe 2 % (ribje olje, sojino olje), sadje 1 %, minerali, alge 0,1 %.

2. Primer zavajajočega opisa z »razbijanjem« sestavin (ogljikovih hidratov):

sveže piščančje meso 33 %, koruza 14 %, riž 4 %, sušen atlantski losos 3 %, ribja moka 3 %, sveža listnata zelenjava 3 %, sveža špinača 3 %, posušena cela jajca 3 %, sveže ameriške borovnice 3 %, sveža jabolka Topaz 0,5 %, korenje 0,5 %, ribje olje 0,5 %, sojino olje 0,5 %, minerali, alge.

Nepoučen kupec bi verjetno izbral drugi primer, saj se opis sestavin začne z jasno poimenovanim mesnim virom v višini 33 %. A hrani sta si po sestavi precej podobni. Razlikujeta se le v tem, da so ogljikove hidrate v drugem primeru »razbili« v posamezne (manjše) sestavine in s tem dosegli, da se njihovi deleži pomaknejo po lestvici vsebnosti navzdol, delež najbolj zaželenih sestavin (mesa) pa je na lestvici sedaj na prvem mestu. Izdelek je zato kupcu seveda dosti bolj privlačen.

»Razbijanje« sestavin je ena najbolj zavajajočih – četudi zakonitih – marketinških praks. Kupcem pripravljene hrane zato svetujemo, da ne precenjujejo prve navedene sestavine (v zgornjem primeru je to meso), ampak si navedbo sestavin res natančno pogledajo in deleže enakovrednih sestavin seštejejo. Le tako bodo imeli pravo predstavilo o dejanski vsebnosti sestavin v hrani njihovih ljubljencev. Kajti, če so med prvimi petimi sestavinami navedeni npr. bel riž, rjavi riž in riževa moka, smo lahko prepričani, da v tej hrani meso zagotovo nima največjega deleža.

Prevod in priredba: Nina Barlič

Povzeto po:

<https://www.hov-hov.si/2021/07/kaj-mora-vsebovati-deklaracija-na-pasji-in-macji-hrani-in-kako-jo-tolmacimo/>

https://www.dogfoodadvisor.com/dog-food-industry-exposed/ingredient-splitting/?__cf_chl_captcha_token__=pmd_TNk.Ka13hUUYu5EPm91aZ71vjEh20Pukgykkvsl2bM-1635427399-0-gqNtZGzNAyWjcnBszQh9

KLOPI, KLOPI, KLOPI ...

Pred leti sem napisala prispevek za revijo Moj pes z naslovom »Ali res izgubljam boj s klopi?« Danes moram žal napisati, da je odgovor na retorično vprašanje pritrdilen.

V medijih lahko preberemo, da je po mišjem letu to pomlad opaziti bistveno povečano število klopov. To je vzročno pogojeno, saj so bile miši kot gostiteljice preko zime prijazno zavetišče in populaciji klopov mraz ni prizadejal večje škode. Klope zdaj najdemo tudi na nadmorskih višinah, kjer jih včasih ni bilo. Podnebne spremembe terjajo davek tudi tu.

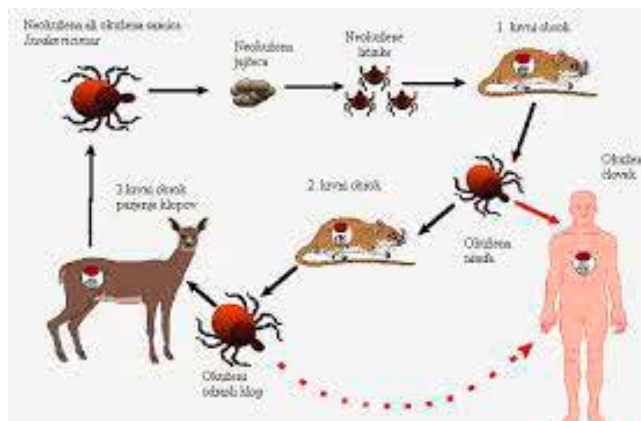
Slovenija je na vrhu spiska držav, kjer je možnost okužbe s povzročitelji bolezni, ki jih prenašajo klopi. Pri ljudeh prednjači lajska borelijoza (311 prijav primerov do 10. maja), tesno ji sledi klopni meningitis.

Ker vemo, da naše bernije klopne bolezni resno ogrožajo, se še kako zavedamo, da je zaščita naša prva naloga, še preden se sezona klopov začne. Klopi spadajo med največje pripadnike reda pršic. *Ixodes ricinus*, ki ga pri nas imenujemo navadni klop, je najbolj pomembna in najbolj razširjena vrsta v Evropi. Do nadmorske višine 600 m je klopov veliko, v višjih legah jih je manj. Zgornja meja, kjer jih še najdemo, je 1600 m. Klopi so zelo prilagojeni na določene geografske in druge ekološke razmere. Razširjeni so na zaraščenih, slabo kultiviranih površinah. Visoka trava z grmovjem, robovi jas in gozdna podrast so raj za širjenje teh krvosesnih zajedavcev. Pri naših zemljepisnih in podnebnih razmerah so klopi aktivni od pomladi do pozne jeseni. Aktivnost klopa je odvisna od zunanje temperature. Kadar je temperatura nižja od 5 do 7 °C, klopi mirujejo. Zajedavec s čutnimi laski in kemičnim čutilom na prednjem paru nog zazna najšibkejše toplotne tokove, premike in rahel vonj. Tako odkrije primerno žrtev, na katero se prisesa. Gostitelji so najpogostejše mali gozdni sesalci in ptiči, lahko pa tudi večje živali. Preden klop začne sesati, izloči nekaj sline z mešanico snovi, ki ublažijo bolečino in preprečujejo strjevanje krvi. Klope prenašajo med drugim povzročitelja klopnega meningitisa, borelijoze, babezioze in erlihioze. Takojšnja odstranitev klopa, na način, ki ne pušča v koži delov parazita, bistveno zmanjša možnost okužbe, vendar je ne prepreči.

Ker je bolje preprečevati kot zdraviti, pogledjmo, s katerimi pripravki in sredstvi si lahko pomagamo, da bomo klope čim bolj učinkovito pregnali:

- **Repelentne ovratnice:** tiste z oznako »bio« in »naravno« učinkujejo kratek čas in še to na zelo omejenem področju. Po mojih izkušnjah je ovratnica Foresto relativno varna in učinkovita rešitev, seveda pa se bo bolje obnesla na kratki dlaki.
- **Kožni nanosi** tipa Advantage, Frontline ipd. so ena od možnosti, moramo pa biti pozorni na morebitne neželene učinke v primeru, da je žival starejša, oslABLJENA, prizadeta zaradi akutne ali kronične bolezni, kot je npr. rak – takrat takega proizvoda ne priporočajo. Tako kot pri vsakem kemičnem sredstvu je možna lokalna kožna reakcija (srbenje), redkeje žival izgubi apetit, bruha, znatno več pije, urinira ali ima diarejo. Seveda je takrat nujno potreben takojšen posvet z veterinarjem.
- **Repelenti**, izdelani individualno s pomočjo bioresonance na podlagi vzorca sline posameznega psa, imajo dodane homeopatske pripravke in so uspešni pri odganjanju parazitov (Veterinarski inženiring Nabergoj, Bioresonanca in akupunktura mag. Peter Levstek, dr.vet.med.).
- **Repellent** v obliki pršila na osnovi eteričnih olj evkaliptusa, timijana, atlaške cedre, bazilike, poprove mete, geranije ... (pršilo proti klopom Cay) je dobrodošel dodatek zgoraj navedenemu peroralnemu repelentu.

V zadnjih letih obolenja, kot so lajska borelijoza, babezioza in erlihioza, postajajo vse usodnejše za pse. **Če spregledamo začetne znake bolezni, je za zdravljenje lahko že prepozno, zato je preprečevanje klopovega ugriza toliko bolj pomembno.** Homeopatski

pripravek Ledum CH 30 je odličen pri vbodih in pikih, še posebej pa preprečuje bolezni, ki jih prenašajo klopi. Primeren je za uporabo:

- po ugrizu, ko je klop odstranjen, 5 granul. Če je klop napolnjen s krvjo, kar pomeni, da je bil na gostitelju prisoten dlje časa, se dajanje homeopatskega pripravka podaljša še najmanj za en dan.
- kot preventiva: 5 granul vsakih pet dni med sezono klopov

Michele Yasson, dr.vet.med. (ZDA), opozarja, da je v svoji praksi zasledila precej primerov z vročino in bolečinami v sklepih pri psih po cepljenju proti borelijozi. Nekateri so dobili simptome bolezni v nekaj dneh, drugi po dveh ali več mesecih, zato so jih povezali s cepljenjem. Tako ne bo napak, če homeopatski Ledum uporabimo tudi kot preventivo ob cepljenju.

Znano je, da je izbruh lajske borelijoze povezan tudi s padcem naravne odpornosti organizma, zato holistični veterinarji priporočajo še posebej v sezoni, ko so ugrizi klopov najpogostejši, **skrb za imunski sistem** z uporabo Echinacee, t.j. ameriškega slamnika: psi do 9 kg naj dobijo ¼ dnevne količine, ki je predpisana za človeka, psi do 22,5 kg polovico, psom nad 22,5 kg telesne teže pa damo enako količino, kot je primerna za ljudi.

V sezonah, kot je letošnja, ko povsem upravičeno trdimo, **da nič ne pomaga**, sva z našim klubskim veterinarjem mag. Petrom Levstkom ugotovila, da je naše kosmatince treba po naših najboljših močeh zaščititi pred okužbo na varen in učinkovit način. Tako svojima dvema bernijema letos dajem enkrat na mesec **ionsko kolooidno srebro**: tri dni terapevtsko dozo in nadaljnjih sedem dni vzdrževalno dozo. Naslednje leto bom s to zaščito začela takoj, ko se bodo pojavili klopi, pri tem pa bomo pazili na čim boljše stanje imunskega sistema.

O odstranjevanju prisesanih klopov je bilo že veliko povedanega in napisanega: (samo kleščice - pinceta in nežen obrat je tisto pravo), premalo pa slišimo o njihovem uničevanju. Ker so klopi izjemno trdožive živali (v akvariju preživijo brez škode do tri mesece), je varna in dokončna odstranitev še kako pomembna: preizkušeno jim prideta do živega ogenj in »konzerviranje« v alkoholu, prav tako pa glasujem tudi za zadnji dom v samolepilnem traku.

In za konec še nasvet, česa pa res v bitki proti klopom **nikoli ne smete narediti**: ne dajajte svojim psom tablet proti klopom tipa Nexgard! V navodilih jasno piše, da se morajo bolhe in klopi pritrditi na gostitelja in se začeti hraniti, da bi bili izpostavljeni učinkovini, to pa seveda pomeni, da parazit ta čas že prenese okužbo na psa. Če odmislimo množico stranskih učinkov, zaradi katerih psi tudi umirajo ...

Mojca Sajovic

Še zobke umit, pa spat!

Ena od stvari, ki jih osvojimo še kot otroci, je, da si moramo pred spanjem umiti zobe. Že od malega so nas starši prepričevali, da če želimo imeti lepe in zdrave zobe, jih je treba vsaj dvakrat na dan počistiti. In zakaj bi bilo pri naših pasjih prijateljih kaj drugače? Res je, da njih ne bomo uspeli navaditi, da bodo to opravili sami in samoiniciativno – celo pasje življenje bo naša naloga, da se na to spomnimo, jih posadimo predse in opravimo ta higienski ritual. Ampak zakaj bi bilo pri zobkih kaj drugače, kot je pri vsem ostalem v pasjem življenju? Pa saj zato jih tudi imamo, da skrbimo za njih, kajne?

O higieni pasjega gobčka je precej napisanega, tako kot povsod so se menjavale tudi 'doktrine', kaj je za zdrave zobe najboljše. S prihodom briketov kot 'edine prave' pasje hrane je prišlo na dan tudi prepričanje, da so le-ti 'krasni' za zobe – tako lepo drsijo ob zobeh, ko jih pes grize, da odstranijo vse obloge ... Hhhmmmm ... Če ste kdaj doživeli (kar ni tako redko), da je kuža po zaužitem obroku izbljuval hrano in ste bili dovolj hitri, da ste do izbljuvka prišli, preden ga je pojedel še enkrat, ste verjetno opazili, da so bili briketi še čisto celi. Večinoma jih kar posesajo in pogoltnejo iz sklede ... Kje je torej tisto grizenje, drgnjenje in odstranjevanje oblog?

Potem so se pojavili razni priboljški, ki prav tako zelo lepo odstranjujejo zobne obloge. Ste si kdaj vzeli čas in pogledali sestavine? Jih precej sploh ne znate prebrati ali pa si ob prebiranju skoraj zlomite jezik? Vam zvenijo, kot da bi brali sestavine na WC rački? No, potem so sigurno zdravi in ni hudič, da vse tole, kar je notri, ne bo pripomoglo k lepemu in zdravemu nasmehu našega medvedka!

Pa šalo na stran ... Kaj pa prav zares lahko naredimo? Kako se izogniti nabiranju zobnih oblog, zaradi katerih bomo morali kužka dati prej ali slej pod narkozo, da mu jih bodo pri veterinarju odstranili? Ali še huje, bomo zamudili pravočasno odstranjevanje in bo kuža dobil hudo vnetje dlesni? Ki se lahko razširi po celem telesu in povzroči sistemsko vnetje in odpoved organov? Zakaj se ne bi nepotrebnim komplikacijam izognili in pri tem prihranili tudi kakšen evro – ga investirali raje v kaj koristnejšega kot pa v stroške pri veterinarju?

Po izkušnjah v največji meri na zobne obloge vplivata:

- Hranjenje s surovo hrano

Za razliko od briketov morajo kužki meso raztrgati in kosti zgristi, kar prav zares drgne ob zobe. Če dodamo občasno še kakšno mesnato 'rekreacijsko' kost, bo učinek še boljši. Poleg tega s takim načinom hranjenja v ustni votlini ohranjamo primerno mikrofloro, ki prav tako manjša možnost nastanka oblog.

- Ščetkanje zob, najbolje vsak dan, sicer pa čim pogosteje

Na voljo je nešteto zobnih ščetk, takih za na prst, navadnih, ki izgledajo, kot naše, krpice ... Zagotovo boste našli nekaj, kar vam bo všeč. Enako je z zobnimi kremami – nešteto okusov in oblik, bi pa morda tudi pri zobnih kremah veljalo malo poškiliti na sestavine – konec koncev kužki zobno kremo pojejo in je ne izpljunejo kot mi. Nikakor pa NIKJER in NIKOLI ne uporabljamo naše zobne kreme. Ta ponavadi vsebuje xilytol, ki je za pse hudo nevaren.

Če imate voljo in nekaj minut časa, bodo vaši kužki zelo veseli doma narejene zobne kreme. Moji dve puncici stojita v vrsti in se prerivata, katera bo prva, kadar potegnem na plano zobno ščetko in lonček z zobno kremo.

Izvolite recept:

¼ skodelice kalcija v prahu (lahko uporabimo tudi fino zmlete jajčne lupine, pri meni se je kalcij izkazal za boljšo rešitev)

1-3 jedilne žlice kokosovega olja

1 jedilna žlica jedilne sode bikarbone

1 kapljica eteričnega olja mete (pepermint)

Vse sestavine zmešamo, po potrebi dodamo toliko kokosovega olja, da je tekstura dovolj gladka, da jo lahko nanesemo na zobno ščetko. Če bo zobna krema postala preveč trda, ker bo shranjena na hladnem, jo pred uporabo potopimo v lonček s toplo vodo za nekaj minut.

Tudi če se ne pustite prepričati v surovo hranjenje, si vzemite vsaj par minut časa na dan in svojemu psičku privoščite 'priboljšek' na zobni ščetki vsak dan – se splača ☺.

Barbara z manekenkama za pasjo zobno kremo Happy in Penny

PETROV BLOG – ZGODBE IZ PETROVE ORDINACIJE

Mag. Peter Levstek, dr. vet. med., v svoji novi dejavnosti bioresonance, akupunktura, ozonoterapije ... uživa, ker nadvse rad raziskuje, pridobiva nova znanja in jih zna odlično uporabiti v svoji praksi v prid našim štirinožcem. V naslednjih številkah našega glasila bo z nami delil najbolj zanimive in poučne zgodbe, ki ga navdihujejo in polnijo z novo energijo.

Piše: Mag. Peter Levstek, dr. vet. med.

MALA PEKINEZERKA JENNY

Jenny bo še pred izidom tegale pisanja dopolnila 17 let. V mojo ordinacijo je prvič prišla v začetku decembra 2021 zaradi povišanih jetrnih vrednosti brez točno znanega razloga in zaradi suma na resno obolenje – Cushingovo bolezen. Najpogostejši vzrok Cushingove bolezni (85% – 90% vseh primerov) je tumor hipofize, ki se nahaja na dnu možganov. Zelo slabo je bilo tudi stanje zob in obzobnega tkiva.

Psički je lastnica najprej spremenila prehrano: briketirano je zamenjala za doma pripravljeno, kjer pa je bil še vedno prevelik delež ogljikovih hidratov. Nato je psički pričela pripravljati kuhano in surovo hrano, predvsem pa je zamenjala vir ogljikovih hidratov, ki ga je našla v kuhani zelenjavi. Trebuh v kratkem ni bil več napihnjen. S splošnim pregledom psičke in s pregledom na aparaturi Pet Scan sem ugotovil, da sta ledvici potrebni pozornosti, prav tako tudi zobje in ustna votlina, saj je imela psička masovno vnetje dlesni. Tako smo začeli z bioresonančnimi terapijami za podporo ledvic, hkrati pa je lastnica dobila ionsko koloidno srebro (v nadaljevanju IKS) za mazanje dlesni. Psička je tekočino tudi pila. Po enem mesecu so bile lezije od izpadlih zob zaceljene, dlesni so bile rahlo rožnate – pravilne – barve. Na ustnicah ni bilo več videti razjed. Ves čas terapije, tj. vsakih 14 dni, smo kontrolirali urin s testnim lističem, v marcu je bil urinski test brez posebnosti. Še naprej sem delal psički bioresonančno podporo, vendar na daljše intervale.

Ko smo stabilizirali organizem, smo prešli na ozonoterapijo predvsem za sanacijo ledvic, jetrnih encimov in sinhronizacijo hormonov. Prejemala je ozon rektalno. Ponovno smo opravili pregled z aparatom Pet Scan, kjer so bile vse vrednosti brez posebnosti. V potrditev oz. navzkrižno preverjanje je šla psička na laboratorijski pregled krvi.

Pred enim mesecem je bila krvna preiskava brez posebnosti, prav tako ledvici in jetra, krvna slika ni pokazala nobenih anomalij ledvic niti jeter več. Psička se je vsakič počutila zelo dobro, postala je živahna, ješča. Zaradi starosti smo se z lastnico dogovorili, da psičko pripelje na pregled in vzdrževalno ozonoterapijo vsake tri mesece.

Tudi lastnico, ne le mene, je presenetil hiter rezultat spremembe prehrane, saj je potekel komaj mesec in pol od začetka obiskov v moji ordinaciji. Lastnica, ki je izjemno voljna sodelovati pri zdravljenju, pove, da psička nima več težav z vožnjo v avtu, kar je bilo očino povezano s slabim počutjem in je mejilo na blage napade panike. Opaža, da se je spremenil tudi vonj psa. Pravi, da se staranja žal ne da ustaviti, pač pa se lahko precej izboljša kakovost pasjega življenja, da pes in njegov lastnik še naprej lahko uživata skupaj. Vesela je drugačnega odnosa v naši ordinaciji, kjer je našla oporo in koristne nasvete.

Opažam, da imajo vsi psi, tudi tisti nadpovprečne starosti, ki se hranijo s surovo ali kuhano hrano, raven mineralov, vitaminov in aminokislin v mejah normale, poleg tega so vsi parametri, ki sodelujejo pri presnovi, v ravnovesju.

SENIOR FELLOW

Fellow je 12-letni bernski planšarski pes in moj pacient praktično od svojega rojstva, vendar je bilo moje delo pretežno omejeno na preventivo. Z leti je njegov gibalni aparat počasi klonil pred zobom časa: največjo težavo so predstavljali artrotično spremenjeni kolenski sklepi, kar je potrdila tudi veterinarica osteopatinja, ki ga je redno vzdrževala. Ker je večino telesne teže nosil na sprednjih nogah, je bil posledično ves čas v krču tudi ramenski obroč. Hrbtenica je bila prav tako starostno spremenjena, kar je tudi posledica povečane telesne teže. Pri psih je vzročno posledična zveza »povečana telesna teža – več bolečih sklepov – manj gibanja – še bolj povečana telesna teža« popolnoma enaka kot pri ljudeh. Občasno je imel težave tudi z zvišano ravniho želodčne kisline, zato sem začel oktobra 2020 najprej z bioresonanco za to težavo, vzporedno pa tudi z akupunkturo za področje križa in hrbtenice. Terapijo je dobival približno na tritedenski interval. Spomladi 2021 sem opravil tudi EKG preiskavo srca, kjer sem ugotovil blago srčno popuščanje. Težave z želodcem so ob bioresonančni podpori popustile, še vedno pa dobiva encim trebušne slinavke za podporo prebavi.

Aprila 2021 sem se posvetil kolenskim sklepom, najprej z bioresonanco, nato z akupunkturo, sedaj pa je za nama že uspešna petdelna terapija s Prolozonom. Gre za vbrizganje mešanice zdravil, vitamina B, analgetika, ozona in homeopatskih pripravkov neposredno v sklep, občasno tudi v njegovo okolico. To povzroči čiščenje snovi, ki v sklep ne spadajo, pospešuje nastanek matičnih celic in lajša bolečine. Lastnica psa se je rajši odločila za to metodo kot za aplikacijo mesečnih protibolečinskih injekcij. Ostale možnosti, npr. zdravljenje z matičnimi celicami, bi zahtevale dva posega v splošni anesteziji, kar za tako starega psa predstavlja določeno tveganje.

Ves čas zdravljenja s Prolozonom je napredku sledila osteopatinja, ki je tudi poročala o svojih ugotovitvah in svetovala, kako in kdaj naprej. Pri terapiji je ugotovila, da sta obe koleni popolnoma gibljivi, na pritisk se ne odzove več z bolečino in tako sem se lahko posvetil nadaljevanju zdravljenja predela hrbtenice. Fellow je v aprilu pričel dobivati ozon rektalno, kar mu je pomagalo pri revitalizaciji celotnega organizma. Ozon sem mu apliciral tudi na repu v cisto, ki sem jo predhodno punktiral. Po treh tedenskih aplikacijah ozona neposredno v cisto se je ta zrasla in izginila.

Na predelu hrbtenice je Fellow dobival ozon podkožno, nato pa sem naredil akupunkturo. Fellow je zagotovo eden mojih najbolj hvaležnih in potrpežljivih pacientov. Glede na njegova leta in stanje okostja smo z napredkom zadovoljni. Ker je kombinacija ozona in akupunkture za gibala, bioresonančna podpora pa za srce zanj očitno zelo koristna, bomo s to terapijo nadaljevali tedensko in vzdrževali njegovo stanje.

Vaš Peter

**BIORESONANCA IN AKUPUNKTURA,
OZONOTERAPIJA IN TERAPIJA
S KOLOIDNIM SREBROM**

Mag. Peter. Levstek, dr. vet. med.

Rudnik 21, 1330 KOČEVJE (tel. 031 624 154)

PE LJUBLJANA, Devinska 2 D (naročanje na tel. 041 631 616)

Email: bioresonancelevstek@gmail.com

www.zdrav-pes.si

Člani skupine MOJ BERNI imajo pri storitvah 20% popusta.

KUPUJEMO ZA VAS

OPRTNICA ZA PODPORO ZADNJEGA DELA PASJEGA TELESA

Večina lastnikov psov, predvsem večjih in težjih, s težavo podpre in pomaga svojemu kosmatincu pri vstajanju. Še posebej je naporna taka pomoč psom po operativnih posegih ali starim psom z oslabelem mišičjem. Del teže lahko prenesemo na prednji del telesa in pomagamo z oprsnico, ki je udobna, podložena in opremljena z ročajem. Za zadnji del pa je zelo prikladna oprtnica, ki jo preprosto spojimo z oprsnico in z bistveno manj napora dvignemo zadnji del psa. V tujini so na voljo pomagala za celotno telo, mi pa smo kupili samo oprt za zadnji del in ga občasno – kadar pričakujemo napornejši teren ali pogosto vstajanje / sedanje – namestimo Fellowu kot podaljšek oprsnice. Obnese se odlično, tudi cenovno je neprimerljivo ugodnejši od celotnega oprta. Priporočam!

https://www.amazon.de/dp/B08L6BFRVF/ref=pe_27091401_487027711_TE_SCE_dp_1

cena: 20,99 €

Mojca Sajovic

TOEGRIPS ali obročki za pomoč pri vstajanju

Tudi mi se, tako kot ostali skrbniki starejših psov velikih pasem, srečujemo s težavami pri vstajanju. S ToeGrips smo se prvič srečali pred cca enim letom, ko nam jih je priporočala veterinarica, ki našim kosmatincem nudi manualne terapije in akupunkturo. To so obročki/prstančki, ki jih namestimo psu na noht in so mu v veliko pomoč pri vstajanju, saj mu zaradi narave materiala in oprijema Toegripsa ob tla več ne drsi in ne potrebuje več toliko moči in truda pri vstajanju. Obstajajo različne velikosti in zelo natančna navodila, kako se izmeri obseg pasjega nohta. Zadeva je resnično zelo uporabna, mi smo jo najprej preizkušali pri našem Beatlu, sedaj pa jih uporablja tudi Lorry in rezultati so zares odlični. Naročili smo jih pri »izumitelju«, pripenjam link, zares so zelo prijazni in pripravljeni nuditi vso pomoč pri kateremkoli vprašanju in pri odločanju, kateri obročki so za vašega psa najbolj primerni. Nudijo veliko uporabnih informacij in nasvetov tudi po nakupu. Cena ni ravno najnižja, 42 EUR (komplet + stroški pošiljanja), vendar je stvar zares vredna vsakega centa. Resnično priporočam!

PREDSTAVITEV: <https://toegrips.com/>
NAKUP PREKO ZASTOPNIKA V NEMČIJI: <https://www.aktive-pfoten.de/shop-dr-buzby-s-toegrips/>

Tanja Kavčič

MOJ BERNI - glasilo skupine MOJ BERNI št. 1/2022;

Izdajatelj Skupina MOJ BERNI, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja le v elektronski obliki in je namenjeno članom skupine.

Urednica: Nina Barlič

Člani uredniškega odbora: Mateja Pečar, Mojca Sajovic, Barbara Šolc

Sodelavci: Damjana Škapin, Nastja Ražman, Tone Hočevar

Priprava: Amset d.o.o.

Za področje vzreje BPP je pristojen Slovenski klub za velike pasme in molose, info na e-mail: skvpm.info@gmail.com. Najave vzrejnih pregledov bomo tudi v naprej objavljali na spletnih straneh in po e-pošti.

Glede nekdanjih klubskih ugodnosti sledite objavam na spletni strani.